

GAZETA KRAKOWSKA

№ 23.

Z KRAKOWA DNIA 6 KWIECZNIA 1825 ROKU WE SRODE.

Z Paryża d 21 Marca.

Xiążna Berry wyjechał w przyszłym miesiącu do Bar-le-Duc i zabawi w tamtejszym zamku Krzyż Regje dni kilka, potem uda się na koronacyę do Reims, a z tamtąd na kąpieli morskie do Diecy.

Przybyły tu Margr. Carman, Posel nasz przy Dworze Wiedeńskim, udać się ma tu do Medyiolanu.

O egdy w nocy umarła tu Xiążna Metternich. Xżę iey Małżonek znajdował się przez cały poprzedzający dzień śnoc ostatnią przy iey łóżku. Król i Rodzina Królewska rozkazali oświadczyć mu swoje państwo. Ciało zmarłej powiezione dziś zostanie do Niemiec. Znaczną kwotę pieniędzy rozdano pomiędzy ubogich i 50 Mszy S. odprawionych tu zostanie za duszę zmarłej. Sądzą, iż Xiążę Metternich kilka dni tylko tu zabawi.

Xżę Esterhazy odjechał na powrót do Londynu. Podczas swego tu bawienia miał kilka narad z Posłami Austriackim i Rossyjskim, tudzież z naszym Ministrem spraw zagranicznych. Onegdaj w wieczór od tutejszego Au-

stryackiego poselstwa pociągł nadzwyczajny goniec do Wiednia.

Dziennik Goniec Francuzki wyrażował, iż jeżeli utrzyma się wszystkie projekta Hr. Villele, tedy administracyia tego Ministra kosztować będzie Francyją od d. 14 Grudnia 1821 niemniej jak 2492 mil. 700.000 Fr.

Doktor Bailly udzielił Instytutowi przez wielorakie statystyczne doświadczenia zatwierdzone odkrycie, że soki i stan zdrowia rodziców wpływają istotnie na stan spłodzonych dzieci.

Podawane izbom prośby bywają czasami szczególniejszey osnowy. W złożoney niedawno izbie Parów żądano: a by Królowi Sardyńskiemu proponować zamianę Sabaudyi za Korsykę, a Królowi Angielskiemu wysp Jersey i Guernsey za nasze kantory na brzegach Azjatyckich lub Afrykańskich.

Na przedmieściu St. Germain wystawiono teraz obszerny gmach na koszary dla części żandarmów.

Nadeszłe tu listy z Morei donoszą o poddaniu się Grekom twierdzy Patras.

Z Madrytu d. 10 Marca.

Król ciągle jeszcze z pokoju niewychodzi. Mówią tu ciągle o zmniejszeniu osadniczego wojska, tudzież o ogłoszeniu przebaczenia, które na 19 b. m. oznaczają. To tylko pewna, że wielu przesadnych Intendentów policyi ustąpić miejsce musieli umiarkowańszymi, co dowodzi, ile rząd pragnie pojednania wszystkich stronników.

Tuteysi ochotnicy Królewscy, których liczba codziennie się pomnaża, podali do Króla prośbę, że sami odbywać chcą służbę w stolicy i żarzą, iż bez obcego wojska potrafią utrzymać spokojność publiczną. W pułkach prowincjonalnych wybrano do gwardyi Królewskiej do 500 grenadierów, którzy już tu przybyli.

Listy z Lizbony pod d. 5 b. m. donoszą o przybyciu z Londynu do tej stolicy konstytucyynego Jenerała Palarea. Królowa Portugalska zamieszkująca zamek niedaleko od Lizbony, przyjeżdża czasami do stolicy.

Doniesienia o pobiciu Jenerałów Cantaraci i Laserna potwierdziła fregata Potosi, przyošla w 94 dniach z Gusiaquil do Kadyxu. Do tegoż miasta przybyła Francuzka fregata Aretusa z 250 saperami.

W tej chwili rozchodzi się wieść, iż rząd nasz zawarł z Domem bankierskim Rothschild pożyczkę. Inna wieść niesie, iż Intendenci po prowincyjach odebrali rozkaz wygotowania spisów 70 tysięcy rekrutów w wieku od 16 do 40 lat. Ztem wszystkim w wielu prowincyjach panuje ciągle tak wielka susza, iż rolnicy do rozpacy przychodzą. Mimo przemyślań droższe coraz bardziej

żyto i nędza się zwiększa. W wyższej Katalonii wiele ludzi z głodu po uczadziło się wsiów, i zebrała chleba nadgraniczną Francuzką. Do okolic Tarragony przemieściło się wiele band rabusiów, które szerzoją odpierrane broń muszą. W Igualada i Salsona okazały się niecierkie zaburzenia. W Andaluzyi braknie karmy dla bydła, z okolic Sewilli podzić muszą o 8 mil bydła dla znalezienia dla niego cokolwiek paszy. Zebractwo znacznie się w ostatnim miesiącu zwiększa, a władzy mimo nayleaszey chęci zhywa na pieniądzech, i osadzić ledwie połowę zeldu wypłacić potrafiła.

Gdy Rada Kastyliyska dowiedziała się, i unosiwo książek dawney naszej literatury, zwłaszcza najsławniejszych autorów wieków 15 i 16 wywożonych jest za granicę, wydała zatem rozkaz do nadgranicznych komor, aby przed r. 1770 drukowanych książek z kraju nie wypuszczaly.

Z Londynu d. 15 Marca.

P. Canning po swej chorobie d. 12 b. m. pierwszy raz wstąpił.

Książę Jenm śc Klarencyi przedsięwziętą w krotce podróż na ląd stały.

P. Karol Stuart odplynął dziś na liniowym okręcie Wellesiev z swoimi zleceniami do Lizbony i Brazylji.

Gazeta Goniec ponawia zapewnienie, iż doniesienia Gazet Morning-Chronicle i Times iakoby Hr. Liwerpool (Minister) zmienił przeciwne swoje zdanie względem przypuszczenia Katolików do urzędów krainowych, i t. d. niezastługują na żadną wiarę.

Xżę Devonshire dał d. 11 b. m. dla Katolickicy deputacyi wielki obiad. Po-

mógł zaproszeniem osobami znawcami się z takimże członkami obu Izb Parlamentu, które są za prawami Katolików. Tegóż dnia P. O'Connell słuchany był powtórnie przez komitet izby wyższej.

Jenral Hiszpański Mina wezwany został przez Gazety tutejsze, aby podał do ogłoszenia pismo Rejeneyi Urzędzkiej, które przy zdobyciu tej twierdzy dostały się w jego ręce; ale on odpisał iż przystoyności nie dozwalała mu tego uczynić.

Ponajtrze Pani Katalani dała tu przedostatni koncert niu na stały ład uda się do którego waiysze kosztaie pol gwineci (Złp. 20.)

Stawna Pani Radcliff zostawiła kilkanaście romansów w rękopisie, które terażnieyszy ich dziedzic oddać chce do broczynnem zakładowi.

Pani Letycya Barbauld, z domu Aikin, umarła d. 9 b. m. w 83 roku życia. Dama ta wstawiała uczone swoy zawod przed 50 laty wydaniem wierszow w iedney Xiązce, które z wielkiem upodobaniem czytane były. Pożniej napisała jeszcze wiele wierszow.

Kapitan okrętu Cambria, który z wielką ludzkością przyłożył się do ratowania ludu z palącego się okrętu Kent, otrzymał od Wschodnio - Indyjskiej kompanii podziękowne pismo i 1000 £s. w podarunku.

W pobliżkości Portsmutu zaginęli się od niezakiego czasu oszuści, którzy przebrani jako duchy napastowali podróżnych i obdzierali. Lecz jeden z odważnych podróżnych tak dobrze wybił jednego z duchow, iż drugi nieczekając podobnego losu co przedzy uciekł.

Przed kilku dniami zawiązało się tu

towarzystwo do połączenia stódzien negomorza z czerwonym.

P. John Quincy Adams obrany został na przyszłe 4 lata Prezydentem Zjednoczonych Stanow północney Ameryki. Jest on synem byłego Prezydenta Adams i był dotąd Sekretarzem stanu. Odnił przy kilku dworsch poselstwa, a znawet w Berlinie, i uważany jest jako mąż wysokiego wykształcenia. Viceprezydentem obrany został P. C. Calhoun z południowey Karoliny.

— Dnia 18 —

W przyszłym tygodniu zjedzie Król z Windsoru do Carltonhouse.

Nowy kanał od Grosvenor do Chica został już uroczycie otworzony w obecności dziedzica Grosvenor, przez ten kanał wartość tego dobr znacznie się podniosła.

Do Portsmutu zawinął powracający z Meksyku Kommissarz Angielski, P. Lion Harvey. Kroki nieprzyjacielskie między twierdzą Ulhoa i miastem Vera-Cruz jeszcze się ciągną. W Kartagenie zachodzily wielkie uroczystości z powodu zwycięstwa Kolumbianow w Peru. Bolivar nie mógł się tam dla słabości znajdować. W zatoce dostało się w ręce Niepodległych kilkanaście bogato wyladowanych kupieckich okrętow. W Kartagenie uzbraiana jest fregata Wenezuela, która pod rozkazami Kommodora Chessey zawiezie rządowi Angielskiemu urzędową wiadomość od rządu Kolumbijskiego o zupełnem zniszczeniu sił Hiszpańskich w południowey Ameryce.

Dzień Sgo Patrika obchodzony tu wczoray był uroczycie przez tutejszych Irlandczyków. Prymas Katolików Irlandzkich, Arcybiskup w Armagh, który z wielu innymi prafatami przybył do się tu teraz, odprawił wielką Mszę

Niciaki Sessini, który przeciw terrazniejszemu rządowi Greckiemu robił intrygi i z wielu stronnikami w Styczniu oddalić się z Grecyi musiał do wysp Jonskich, odebrał od Lorda naczelnego rozkaz, aby w pięciu dniach opuścił wyspę Zante.

W wielu iedwabnych naszych rękodzielniach panuje teraz wielka czynność.

Seminaryum Katolickie liczy teraz 250 uczniów i 10 professorów; każdy z pierwszych dostaje rocznie na utrzymanie siebie po 25 Fs. Wydatki na ten zakład wynoszą w tym roku 12,144 do których rząd przykłada się rocznie 9673 Fs.

Podług jednego z pism Irlandzkich Arcyciskupi Katolicy pobierać mają rocznie od rządu 1500 Fs. Biskupi 1000, a Plebani 300 Fs. Duchowieństwo ma być zupełnie kontate z tego urzędzenia, które przynosi mu rocznie 230,000 Fs.

Na wielki obiad towarzystwa S. Patrika (mającego staranność o wychowanie ubogich dzieci), na którym Margr Londonderry przydywał, przybyły także dwa członki Gabinetu, Kanclerz skarbowy i P. Muskinson, którzy pierwszy raz zesli się z P. O'Connell i jego towarzyszami. Podczas tej uczy słowa tylko poiednania slyszeć się daly.

Odkryta w roku zeszłym niedaleko miasta Shoreham (na zachód od Brighton) ława ostryg dostarczyła przeszło 90,000 beczek estryg, i dotąd zatrudnia jeszcze 300 okrętów.

Ciągle jeszcze zawięzią się tu towarzystwa dla południowey Ameryki. I tak zawiązało się niedawno iedno na połow koralu w odnodze Meksykańskiey, drugie na wyszukiwanie dyamentów w Brazylji, a trzecie do rozkrzewienia Indygo,

Kokczeni i Bawelaj w Guatimala.

Podług naynowszych doniesień z Hawanny pod d. 27 Stycznia Meksykanie obwarowali wyspę Sakryficios. Okręt Kolumbijski Uryka, który krążył pod Nawanną, popłynął do Filadelfji dla przyprowadzenia ztamąd do Kolumbii pewną liczbę działowych łodzi, które użytemi będą na straż podbrzezną.

Wydatki na całą lądową siłę Zjednoczonych Stanów połnocney Ameryki w r. 1825 wynoszą 2 mill: 301.413 dolarów i 63 centimow, a na siłę morską 2 mill: 519.763 dol: 60 cent. Pensye dla żyjących jeszcze wojownikow z wojny rewolucyney wynoszą jeszcze 1 mil: 248.452 dol: 16 cent.

Lord Cochrane znajdował się d. 17 Stycznia w Maranham. Zabrane przez niego kilka Portugalskich okrętów zostały za opłatą 15 od sta uwolnione. Dawniejsza wiadomość, że wypłynął na tajną wyprawę, zblis zatem powyższa okoliczność.

Naynowsze listy pod d. 24 Stycznia z Port-au-Prince donoszą, iż zniknęła na Hayci obawa ataku z strony Francyi. Jednakże nieustaly tam jeszcze uzbraitania mieszkanców.

Na wyspie S. Tomasza odkryty został spisek, który zmierzał do zapalenia miasta.

Z Rzymu d. 10 Marca.

Ogłoszony tu drukiem okólnik Ojca S. Leona XII wzywa wszystkich Patriarchów, Prymasów, Arcybiskupów i Biskupów do zbierania i odselania składek na wybudowanie na nowo spalonego przed dwiema laty kościoła S. Pawła, ponieważ skarb nie jest w stanie

Sam ponieść takowego kosztu. Liczba utrzymywanych w przeszłym miesiącu w szpitalu S. Trójcy pielgrzymów wynosiła 795.

Przed kilku dniami przybyła tu małżonka byłego Hiszpańskiego Ministra Xcia Pokoju (krewna Króla Ferdynanda VII.) Matka Napoléona ciągle choruje.

Kardynałowie Pacea, Spina, Galeffi, Dandini i Cacciopatti mianowanemi są członkami S. Kongregacyi.

Od brzegów niższej Elby d. 23 Marca.

Z kraju Meklenburgskiego, piszą że nastąpiło od 11 Marca niezwykcyjne w tej porze roku zimne powietrze, zwłaszcza przy towarzyszącym mu śniegu, mieć może szkodliwy wpływ na przyszłe urodzaje, jak stało się w latach 1770, 1804, i 1816.

Uszkodzenie tam w urzędzie Groot-syhl w Kraju Hanowerskim szacowane jest do 80,000 talarów; codziennie pracuje 800 ludzi nad ich naprawieniem, lecz chociaż tak znaczna liczba jest robotników, nieukończą jednak przed jesienią ich naprawienia. Zasiwy żyta zda się, iż zupełnie przepadły, ponieważ wszędzie wyciągnąć można ugnite korzonki. Owce, które stały w wylewie słoney wody morskiej, prawie wszystkie zdychają.

Podług listu z Kopenhagi tworzy się tam kompania handlowa morza Bałtyckiego, która chce tę stolicę zrobić składem całego handlu morza Bałtyckiego. Liczba akcyi wynosi 300, z których każda kosztuje 400 talarów w srebrze. Wielu obcych kupców zgłasza się o należenie do tej kompanii.

Pocztowy statek płynący z Kiel z towarami w wartości do sta tys. 67

talarów do Kopenhagi, rozbił się pod Steven.

Z Kassel d. 23 Marca.

Dziś w zamku Bellevue nastąpiło zaślubienie Xiężniczki Maryi Heskiej z Xięciem Sasko - Meinungen.

Wczoraj na placu Fryderyka odbyła się w obecności Xcia Jmści. Elektora wielka parada wojskowa, po której wszystkie wojska przeciągnęły około Xcia Jmci. a Xiężna Elektorowa i Xiężniczki przypatrywały się tej paradzie z balkonu Elektorskiego pałacu.

Od granic Tureckich d. 6 Marca.

Najnowsze doniesienia z Lewantu tyczące się powiększoney części przerwy, którey handel z Tureckimi portami mniejszey Azji i nawet nayodlegleyszemu w Syryi od korsarzów Greekich doznać. Przetrzęsają one wszystkie okręty i zabierają wszelką Turecką własność. Nie są przesztą bardzo w tym punkcie sumiennymi, bo zabierają nawet Europejską własność. Z Angielskimi i Francuzkimi okrętami obchodzą się jednak łagodniey niż z okrętami innych narodów. Dwa z Alexandryi od Baszy Egipskiego płynące z towarami do Stambułu, zabrali Grecy. Jeden dawniey tamże z pieniędzmi dla Wielk. Sultana płynący, uszedł ich bacności. — Rozsiane tu i owdzie wieści o nowych niesnaskach między W. Sultanem i Baszą Egipskim, jako też o tajnych układach ostatniego z Greekami, nie zasługują na żadną wiarę. O wszem podług ostatnich doniesień z Alexandryi stara się ten Basza utrzymać jak naylepsze porozumienie z Parą. — Powszechna uwaga zwrócona, teraz jest

na Stambuł. Rząd Turecki postanowił teraz korpusy Janecz-rów, które tyle do jego polityki wpływały, uczynić nieszkodliwemi. W jednym ma być surowa karność zaprowadzona, a drugie oddalone być mają z stolicy i do innych wojsk wcielone. Zamiar ten trzymany był do tej chwili w sekrecie, lecz wyjawiony przez mającą do Serału przystęp osobę, wprawil Janeczarów w wściekłość. Ministrowie Porty i W. Sultan przestraszeni przeszłością, odstąpili od uskutenienia tego zamysłu; ale skoro Janeczarowie raz rozjątrzeni i przyłączyło się do nich i pospółstwo, nie obydzia się zapewne bez krwi rozlewu. Mieszkający w Peru Frankowie zostają w wielkiej obawie.

Z Stambulu d. 4 Marca.

(Z Dostrzegacza Austriackiego.)

Dwie zmiany w Wielkorządztwach uczyniły nieakcie wrażenie względem osob których się dotyczą. Raouf Mehemed Basza, który dawniey był W. Węzyrem, i o którym sądzono, iż na nowo otrzyma tę dostojność, przeniesiony został z Erzerum do poblizszego Baszowstwa Kastamuni, a na jego miejsce do Erzerum Galib Basza; przeniesienie to niema pewnie innego celu jak oddalenie ostatniego od stolicy.

Rząd Grecki w Napolu po ukończeniu boju z domowemi przeciwnikami, przedsięwziął najszybciejsze oblężenie Patras od lądu i wody i jak się zdaje w znaczney sile. Minister wojenny Cojetti poprowadzić miał przed Patras do 3000 ludzi, a odnoga Lepanto jest zupełnie przez okręty Greckie zamknięta. Rozeszła się już nawet wieść, że poddała się twier-

da Patras. Lecz z przeciwnej strony utrzymują, że ta twierdza miała jeszcze na kilka tygodni żywność, i takkolwiek po tak czynnym d. wodcy, jakim jest Jusuf Basza, spodziewać się tego nie należało, nie jest jednak rzeczą niepodobną. Tymczasem Porta czyni największe nacężenia do zgromadzenia w Albanii i Epirze znaczne go wojska. Wielkie summy pieniędzy posłane zostały do zapłacenia zaległego żołdu Kapitanów Albanickich; i to aie dnać Portę małe znaczne straconictwo w tych krajach. Obawa Omara Baszy zmniejsza powiększay części. Ze był skłonny do buntu, nie zachodzi wątpliwość; ale zdaje się, że ostatnie środki Porty zniszczyły jego nadzieie względem pomocy byłych jego przyjaciół. (*)

D. 31 Stycznia dwie Angielskie fregaty Cambrian i Seringapntam, w towarzystwie korwety Cyrene stoczyły zważwą potyczkę z korsarzami Greckimi. — Kapitan Hamilton odebrawszy wiadomość, że 4 korsarskie okręty Greckie złupily Joński okręć, udał się do wod Negreontu (**) dla wyszukania rabusiów. Rozkazał barkom obu fregat ścigać rozboynicze okręty. Dwa z nich dograne zo-

(*) Podług doniesień z Korfu ostatnich dni Lutego Omer Basza opuścił d. 15 Stycznia Janinę, dla udania się na oznaczony sobie urząd w Salonice. Tegoż dnia Seraskier Mehmet Resit Basza wszedł z 2000 ludzi do Janiny. (Przypisek Dostrz: Austr.)

(**) Podług listu z Smirny zdaje się, że ta rozprawa zasła istotnie w odnodze Volo, co jest tem podobnieyszem do prawdy, że korsarze byli z wysp Skiatho i Skopolo. (Przypisek Dostrz: Austr.)

stfy. lecz wzięły się do obrony i dały ogień do Anglików. Nakoniec zostały wzięte, które Kapitan Hamilton rozkazał spalić. W tej potyczce utracili Anglicy 8 ludzi w zabitych, a około 20 mieli ranionych. Frigate dowodzącego Kapitana który pospieszył barkom na pomoc, tak dalece była z przodu uszkodzoną, iż sądzą, że będzie musiała być dla naprawy do Malty posłana.

Wojna na półwyspie Greckim ukończyła się ucieczką lub poddaniem się hersztów buntów. Podług Gazy Hydryjskiej z dnia Stycznia Kołokotroni przybył do Napolii, dla poddania się rządowi na łaskę. Bracia Anastazy i Komello Delfianni dostali się w ucieczce na ziemię prowincyi Misra, gdzie przełożony kazał ich w klasztorze zamknąć i donieść o tem rządowi, który rozkazał pod dobrą strażą odesłać ich do Napolii. Taż Gazeta donosi, że Londa, Zaimi, Nikita i syn Sissiego zostają w więzieniu w Anataliko.

Wyznaczona została nadzwyczajna komisya z 9 członków do sądenia wszystkich buntowników ostatecznie, bez żadnego odwołania się do wyższej władzy.

CIEŻKIE CZASY.

(Z Rozmaitości Lwowskich.)

Ciężkie czasy. ciężkie czasy! woła Adwokat mający mniej, jak dawniej klientów; ciężkie czasy! woła kupiec, któremu skromny zarobek handlu nie wystarcza na zwykły domowy; ciężkie czasy! woła fantazjon przyjechawszy ze stolicy na prowincyę po pieniądze i nie zastawszy tychże w kiesze swojego kommissarza. Jest to ogólne hasło teraźniejszy-

szego wieku, jednak kto nad niem dobrze się zastanowi, jak jest płoane, sam zwąszy. Jeszcze Cycero uskarżał się na złe czasy; czytamy autorów starożytnych, a w każdym z nich tę samę znajdziemy skargę. Jednakże ciężkim czasem nawięcej sami winni jesteśmy.

Nie ma co mówić, że produkta ziemskie, to jedyne bogactwo nasze, całkiem podupadły, ale dla czegoż niezmiarujemy się z majątkiem i nad dochody czynimy wydatki? Nie mając żadnego prawie handlu, dla czegoż obse stolice bogacimy, posyłając do nich nasze pieniądze, kiedy przeciwnie od nich bardzo mało, albo nic wcale do nas nie wpływa. I kiedy zmianę czasu i okoliczności nasz majątek raczej uszczuplał, niżeli się pomnożył, nasze dobra ziemskie spadły w cenie, dla czegoż prowadzimy sposób życia daleko od życia przodków naszych kosztowniejszy, i to na niepotrzebne trwonimy wydatki, co oycowie nasi krwawo zapracowali, którzy lepiej umieli zrozumieć te wiele znaczące wyrazy: Ciężkie czasy.

Względniemy w siebie samych, patrzymy na drugich, iież to obaczemy niepotrzebnych wydatków, i eż kosztów na próżno poniesionych. Przejdźmy się tylko na przechadzkę, iież nie ujrzymy obrazów, które wesprą nasze twierdzenie, i wskażą gruntowność naszego rozumowania. Pierwsza karetta, którąśmy zdybali, należała do obywatela, którego oyciec wzniesłszy się do majątku w usługach pewnego magnata, przystem skąpy i nieużyty, zstawił ogromny majątek i millionowe kapitały. Ten, co teraz iedzie, jest to syn jego. Chudy, zgnębiony, trzydziestoletni starzec, wle-

eże nędzne skolatanie życie, straciwszy zdrowie i majątek zlorzeczy sam sobie i nie przestać narzekać na złe czasy, szukając w tem uniewianienia swojego błędu; ale skargi jego żadnej litości nie wzbudzają; wiemy, jak żył dawniej, widzieliśmy go w całej jego świetności, jak syn prostego szlachcica przepychem zawstydział najpierwszych magnatów kraju, jak na niepotrzebne fraszki trwonił za granicą krocie, które w oyczyźnie mógł był tak użytecznie użyć i będąc panem dotychczas być tysiącom pomócnym; gdy tymczasem jest tylko pogardą u wyższych, a pośmiewiskiem u równych sobie. Możeż ten człowiek uskarżać się na ciężkie czasy?

Tę czyniąc uwagę oszczędłem z miewsca przechadzki zgorszony marnotrawstwem ziomekwo moich. Już wracałem do domu, gdy w tem przypomniałem sobie, że kupiłem sukno na frak; przechodząc więc koło znaku krawieckiego, poszedłem zamówić sobie krawca. Kaminienica była o trzech piętrach, słusznie przeto wnioskowstłem, że krawiec mieszka na trzeciem. Jednakże nie zawadzi się pytać. Pytam się stojącej kobiety na wschodach, lecz iakież było zadziwienie moje, gdy mi wskazała drzwi po prawey stronie na pierwszym piętrze. Wehodzię, i cofam się o kilka krokow uderzony przepychem meblow i świetnością pokoi. Przy fortepianie siedziała piękna panienka i grała uwerturę Rossiniego. Mniemałem z początku, że najwinniey, zaszedłem do Rady iakiego, ale się wywiedziono mnie z błędu było to istotnie pomieszkanie krawca, tylko omyliłem się co do rozkładu pokoi, był to bowiem appartement żony jego.

Jestże więc rzeczą szluszną, ażeby rękodzielnik tak świetne dawał wychowanie córce swojej? Dawniej zaledwo córki przedniejszey szlachty umiały wygrać dzieła słownych mistrzów muzyki, teraz lada mieszczańka rezonuje o płodach Rossiniego, lub Webera, iak gdyby była recenzentem iakiego Journalu mody. Taka poszedłszy za maz za różnego sobie (bo trudno, ażeby za wyższego poszła), zbrzydzi sobie życie wieczne, męża na niepotrzebne wyciągać będzie wydatki, i w każdym względzie przypro-wadzi go do bankructwa, bo albo biorąc iak się należy, będzie musiał zadłużyć się na wydatki domu, albo ządając nad miarę od streczy od siebie tych, dla których dawniej pracował.

Nie narzekajmy więc na ciężkie czasy, ale na nas samych, my to jesteśmy winni, że nam czasy ciężkimi się wydały. Niech magnat nie siezi za granicą, ale niech w kraju traci, w kraju zebrane pieniądze; niech szlachcic sam wgląda w gospodarstwo swojej wiosci i nie spuszczaąc się na etonoma, sam we wszystko się miesza, niech się nie kuśi małpować panow; niech dzierżawca nie kaze na pensyl uczyć corkę historyi Greków i Rzymian i nie na próżną literatkę, ale niech ją formuje na dobrą gospodynią i cnotliwą żonę. Niech krawcowna nie recenzuje Rossiniego, niech kupczyk nie odkrywa błędow w Świadeckiego zasadach, zgoła niech każdy pilnuje swego, a każdemu będzie dobrze. Dopóki suknie prababek były dla prawuazek modne, dopóki rzemieślnika od magnata rozróżnić było można, było lepiey, a choć i w tedy uskarżano się na ciężkie czasy, czyniono to raczej z nęfogu, niżeli z przekonania, bo człowiek zawsze rad chwali to, co upłynęło, i lubi ganić obecność, gdy tymczasem teraznicysze utyskiwinie na ciężkie czasy, z wielu względow jest prawdą.

Z KRAKOWA DNIA 6 KWIETNIA 1825 ROKU WE SRODE.

FRANCISZEK KULCZYCKI

PIERWSZY KAWIARNIK WIEDENSKI

(przez *Walentego Chłędowskiego.*)

(Z Rozmaitości Lwowskich.)

Kara Mustafa, dumny i pełen wysokiego o sobie rozumu, ani Wazyr słabego Mohameda IV., stanął z 200,000 woyska 27 Lipca 1683 r. przed Wiedniem. Zadrzała stolica Austrii na widok hord barbarzyńców, które się na równinach w kształcie półksiężyca obozem rozłożyły. Ale nadzieja, którą Cesarz Leopold I. w przyrzeczonej pomocy Ektorów Saskiego i Bawarskiego Rzymskiego Państwa, Brandeburgu, Papieża, a nadewszystko w pomocy Króla Sobiciego położył, utrzymywała przerażonych Wiedeńczyków w postanowieniu, broniczenia się mężnie, póki nienadciągną zbawcy. Opatrzono się w żywności, zrównano w pobliskości miasta wyższe położenia, zniesiono przedmieścia, a lasy okoliczne mające dostarczać 30,000 palisadów, iękły pod żelazem. Ale nadewszystko czynność i poświęcenie się nieustraszonych Starhembergów (*) podniosło ducha mie-

szkańców stolicy. W obliczu już nieprzyjaciela i w przeciągu pięciu dni ukończyli oni przez natężone usiłowania, zamiedbane roboty, postawili miasto, ile to być mogło, w stanie obronnym, uzbrowili kilka tysięcy mieszkańców, i wszystkich przykładem swoim do śmiałego odporu i mężstwa zagrzali. — Już kilka szturmów odparto, przez częste wyściezki, którym zawsze młody Starhemberg przewodniczył, burzono nieprzyjacielskie okopy, przeciw miastu wysadzono miny, i pod roztropnym i śmiałym zarządkiem Kommandanta, czyniono wszystko, coby dłuższy ubezpieczało odpór. Lecz mimo najsławniejszych bohaterskich czynów miasto w coraz niebezpieczniejszym widziało się stanie. Opatane było dokoła, wszelkie związki z armią Cesarską przer-

wzmianka, to jest o Komendancie miasta, którego mężna obrona wiedzała mu stopień Feldmarszałka i Ministra. Ale nie mniejszy wzmianki godzien jego brataniec i generałny Adiutant w tem oblężeniu, Gwido Starhemberg, którego nieustraszoną odwagę i przytomność myślu chwalebnie przyczyniły się do ocalenia miasta. Później obżarł on zdolności wielkiego Wodza we Włoszech (1703) i w Hiszpanii (1704), gdzie go el grand Capitan zwano Wielki Eugeniusz miał w owych czasach w nim tylko jednemu godnego współzabójnika do wojennej stawy.

(*) W wiadomościach o oblężeniu Wiednia, zawsze tylko o jednym Starhembergu jest

wane, przywóz żywności z Czech i Morawii przecięty. Co zaś największą napełniało trwogą, zwłaszcza przy naturalności oblężonych coraz się wzmagający, była niepewność, kiedy nastąpi przyrzeczona odsiecz.

Na Leopoldstadzie mieszkał od kilku lat osiadły Franciszek Kulczycki. Polak rodem, zabrany w czasie nieszczęśliwych Tatarskich w niewolę, przeszedł w młodości swojej różne kuleje Iesu, a zostając przez długi czas w Państwie Otomańskim, nauczył się języka Tureckiego, był przy jedney handlowey kompanii tłumaczem, a w lat kilka dostawszy się do Wiednia, osiadł nad Dunajem. Teraz w nagley potrzebie, stanąwszy także pod znaki krzyża w obronie stolicy, widząc ją w smutnem położeniu, i zagrożony chęcią przysłużenia się i mężnym obrońcom i Chrześcijaństwu całemu, zgłasza się do Starhemberga i podejmie zuchwałego przedsięwzięcia uwiadomić Xięcia Lotaryńskiego o nieszczęśliwym stanie uciśnionego miasta. Wiadomy obyczajów i mowy nieprzyjaciół, przywdziewa Kulczycki ich odzież, uzbraja się, i w towarzystwie wierneho swojego sługi, Michałowicza, który z nim wszystkie przebywał przygody i równie znał język turecki, wychodzi w nocy z 13 na 14 Sierpnia, przebywa tabory nieprzyjaciół i dostaje się szczęśliwie do Cesarskiego obozu. Wielki agenci, który według umowy miał uwiadomić oblężonych o pomyślnym skutku odwagi Kulczyckiego, spostrzegłi uradowani Wiedeńczykowie następnę noży z wieży Sgo Szczepana.

Równie szczęśliwie udała się Kulczyckiemu przebydź w powrocie namioty tureckie, i trzeciego dnia po wysiedzeniu stanąć wraz z towarzyszem pod murami

miasta. Przyniósł on ze sobą pismo od Xięcia Lotaryńskiego pocieszającego dla Wiedeńczyków osnowy. Xiąże donosił oblężonym, iż codziennie ciągną posiłkowe woyska z Bawaryi, Saxonii i t. p., że znaczne już zgromadzone sily, i że wszystkie oczekują jedynie Króla Polskiego, pod którego dowództwem pewna nadzieja zwycięstwa i t. p. — Gruby słup dymu około południa, w nocy zaś kilka rakiet z wieży S. Szczepana puszczoanych były umowionyw znakiem powrotu Kulczyckiego.

Wiadomości te podniosły nadwątloną odwagę oblężonych; nadzieja odsieczy pokrzepiła ich sily, ktorych całego natężenia potrzebowali, ażeby z wytrwałością odierać nieustannie i coraz naturalniejsze napady nieprzyjaciół. Bez przerwy rzucali Turcy bomby i rozpalone kule do miasta, wysadzali minami mury, i za każdym pomyslnym wypadkiem wściekle przypuszczali szturmy. Do tego przyłączyła się jeszcze zaraz, która zaległa, w samym początku ledwie 20,000 liczącą, codzien uszczupiała.

I teraz ofiarował Kulczycki, z całym poświęceniem się, też same dla miasta usługi; ale szczegolny wypadek, ochraniając razem miasto od niebezpiecznych skutków przecięty korespondencyi, a Kulczyckiego od niewątpliwey śmierci, przeszkodził temu szczęśliwie. Żołnierz, którego na ucieczce schwytano, już pod szubienicą będąc, postzegł Kulczyckiego, a przywoławszy go do siebie ostrzegł, iżby się nie wazył więcej udawać do tureckiego obozu; jest bowiem zdradzony; tego twarz, ubior, droga, którą się przekrada, ze sobą wszystko jest Turkom dobrze opisane, i tylko czatuja, rychło się pokaze. Tak więc wypadek ten uczynił

nadaremna Kulezyckiego odwagę, lecz jego sługa, Michałowicz, niemniej śmiały jak i Pan jego, podiał się tej przeprawy. Dwa razy przebył on jeszcze obóz Bisurmanów i przynosił oblężonym pocieszającą wiadomość pewnej i bliskiej odsieczy.

Nadszedł wreszcie wielki dzień 12 Września. Już dniami wprzody popokazały się na wozach przednie strażyszymi erzonego wojska. Nieprzyjaciel lubo już przy oblężeniu przeszło 40 000 utracił, był wszelako dwa razy jeszcze liczniejszy. Ale Król Jan, opanowawszy wzgórze i rozpoznawszy położenie obozu znanego mu Mustafy, ułożył plan bitwy i zapo edział zwycięstwo. Równocześnie uderzył Sobieski na czele całego wojska. Zdobyto okopy, a ku wieczorowi wzięto szturmem obóz. Pieczętnęli Muzulmanie, zostawiając na placu 20.000 zabitych, a między któremi trzech Bystów i 16 Agów. Noc pokrzyła ich sromotę. Niezmerną zdobycz dostala się zwycięzcom. Król postął Papieżowi zdobytą Mahometa chorągiew, te dolałszy słowa: *Veni, vidi et Deus vicit.* (*) Dzień, w którym sprzymierzone wojska wchodziły do oswobodzonej stolicy, był świąteczniejszy nad tryumfy Rymian. Sobieski, wieżdząc do miasta na czele zwyciężkich swych szków, i słyszac radosne okrzyki ludu uniesionego wdzięcznością ku swojemu zbawcy, nazwał ten dzień najświętszym swoim życia!

Lecz dotąd nie jeszcze o pierwszy

(*) Przebylem, uyrzałem, a Bóg zwyciężył. — Cezar, pokonawszy nad podziw przedko Króla Pharnaceza, syna Mitrydata Wielkiego, doniósł przynajmniej swoim o tem zwycięstwie temi trzema słowy: *Veni, vidi, vicit.* Sobieski, używając słów tych do Papieża, uczuł zapewne, że duma, jaką tchną owe Poganiina wyrazy, nie przystoi Chrześcianinowi, i pełen skromności, Bogu przypisał zwycięstwo.

w Wiedniu kawiarni? pyta się ciekawy czytelnik... Do nieprzejęzycznej zdobyty opuszczonego przez Turków obozu, należały także ogromne zapasy kawy, która mało jeszcze podówczas w Niemczech była znana. W nagrodę odwagi i położonych około miasta zasług, otrzymał Kulczycki z znaczną częścią zdobyty kawy pozwolenie założenia kawiarni. Procz tego darował mu Magistrat domostwo, w którym pod znakiem czerwonego krzyża pierwszą w Wiedniu kawiarnią założył.

Tak tedy Franciszek Kulczycki został pierwszym Kawiarnikiem Wiedeńskim. Przytaczając okoliczności, jakie już dla żadnego z jego następców nie przyszyły dozwolily mu znaczny zebrać majątek, którego na starość, lubiony i szanowany od wszystkich, w pokoiu używał. — Pamięć Kulczyckiego zasług nie zaginęła pomiędzy Wiedeńczykami; dotąd jeszcze z wdzięcznością o um wspominają.

Teatr Narodowy.

Jutro we Czwartek to jest dnia 7 Kwietnia r. b. na Benefis Józefa i Jana Szymkayłów, dają będzie wznawiona Melodrama z Franuzkiego przetłomaczona przez L. Dmuszewskiego, w 3 aktach: *Rycerze Lwa*. Zakończy widowisko wszelę nowa Komedyo-Opera z francuzkiego P. Scribe; przetłomaczona przez Xawerego Godebskiego, w 1 akcie: *Sieciech birbant żonaty*.

LOTERIA KRALOWA.

W 133 Ciągnienu dnia 6 Kwietnia r. b. w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z kuli zostały Numera następujące:

75. 85. 5. 58. 46.

Przyszle 130 Ciągnienu dnia 13 Kwietnia r. 1835 przypada.

D O N I E S I E N I A.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu.

Z mocy Uchwały Senatu Rządzącego z dnia 13 b. m. Nro 1120, podaje do wiadomości, iż w dniu 25 Kwietnia r. b. w Biorze Wydziału od godziny 10 z ra-

na przedsięwziętą będzie licytacja publiczna Dzierżawy poboru konsumpcyjnego Żydowskiego względnie obwodu Chrzanów na rok jeden to jest na czas od dnia 1° Czerwca r. b. do końca Maja 1826 od ceny pierwszego wywołania Złp. 9024 rocznego czynszu, który ratami jedno-miesięcznymi z góry płacić nom być winien, kaucya na dwie raty miesięczne żądaną będzie od przyszłego Dzierżawy. Inne warunki przez Senat Rządzący zatwierdzone a do dotychczasowego kontraktu zastosowane znajdują się każdego czasu w Wydziale do przejrzenia. Życzący sobie przeto tej Dzierżawy w dniu i miejscu wyżej oznaczonych, zaopatrzeni w Wydział Złp. 902 gr. 12 stawić się zechcą. — W Krakowie d. 30 Marca 1825.

F. Radwański.

Gadomski, S. W.

W moc Rezolucyi Wys. Trybunału M. W. Krakowa z d. 28 Marca r. b. Nr. 941. Ruchomości po niegdy Woyciechu Hermanie pozostałe, w dniu 11 Kwietnia r. b. przez publiczną licytacją w Domu w Ulicy Floryjańskiej pod Nrem 506 o godz. 3 po południu sprzedane będą. — W Krakowie d. 31 Marca 1825.

Oleński, N. P.

Podpisany Notaryusz publiczny stósewnie do Rezolucyi W. Trybunału z dnia 30 Lutego r. b. 1825 do L. 240 wydanej zawiadomia Publiczność, że ruchomości po ś. p. Jacku Chaykowskim pozostałe jako to: Bielizna, Suknie, pościel, Zegar, stolarszczyna, obrazy szkło, w dniu siódmym Kwietnia r. b. o godzinie 9 ranej w Wygodzie przy Krakowie pod L. 361 przez publiczną licytacją za gotowe pieniądze sprzedane zostaną. — W Krakowie dnia 26 Marca 1825 r.

Jgnacy Rogalski, Notaryusz.

Podpisany Notaryusz publiczny Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa z Jego Okręgiem, w moc Rezolucyi Wys. Trybunału I. Instancji Wolnego Miasta Krakowa z Okręgiem, dnia 28 Marca r. b. Nro 950 zawiadomia Publiczność, iż Ruchomości po ś. p. Imci Xiędzu Sebastyanie Hrabu Sierakowskim pozostałe, jako to: Srebra, kosztowności, Suknie, Bielizna, Pościel, futra, Stolarszczyna, Miedź, Powozy, Szory, Malowidła, Porcelana, Szkło, Zwierciadła, Marmury, Tabakierki, przez publiczną licytacją, za gotową w srebrze zapłatą w dniu 12 Kwietnia 1825 r. o godzinie 9 ranej, a po południu o godzinie 3 w Domu przy Ulicy S. Michała pod L. 178 sprzedane będą. Przy tej licytacji będzie także sprzedana piękna bardzo Fayka z morskiej pianki, w srebrze oprawna z wielką pipą burzstnową z zbioru faiek ś. p. JO. Xięcia Jozefa Poniatowskiego, Naczelnego Wodza Woysk Polskich pochodząca, nie maiey kilka sztuk Brylantów. Kosztowności te, a mianowicie fayka stanowiąca miły zabytek po Polskim Bohatyrze, zpowoduże zapewne nie jednego do osiągnięcia tej pamiątki, dla czego ktoby ją widzieć chciał, jako też kosztowności inne, może się zgłosić aż do rozpoczęcia licytacji w powyższym terminie do Kancelaryi podpisanego Notaryusza, a Temu każdego czasu z wszelką gotowością okazane zostaną, gdzie razem o ich cenie dowiedzieć się może.

W Krakowie d. 31 Marca 1825 r.

Jgnacy Rogalski, Notaryusz.

W dniu 11 Kwietnia r. b. o godzinie 9 zrana w Krakowie w gmachu Sakienie rozpocznie się, a dni następnych kontynuować się będzie licytacja różnych ruchomości jako to: Biblioteki z kilkuset voluminów dzieł klasycznych i wzorowych Autorów w różnych językach składającej się, Estampów, tycet machoniar, wych, mebli roboty Stolarskiej, Gitar, sprzętów różnych i garderoby męskiej &c. Chęć licytowania mających zaprasza się z gotowemi pieniędzmi, i zarazem dla życzących sobie przejrzeć konsygnacją książek, wolną będzie takowa do przejrzenia od godziny 1 do 2gicy po południu w Biorze podpisanego Kómornika przy Ulicy Mikołajskiej pod L. 651 zamieszkałego. — W Krakowie d. 5 Kwietnia 1825

H. Salomoński, Kom: Sąd